

EXPERIÈNCIES DE LA TEORIA TK DE PROPORCIONS VISUALS La Mesura Interior - ETSAB 2002

RECOMMANDEE

Paris, le 13 septembre 1989
ra/dc 890628

Monsieur Kim Lloveras i Montserrat
Architecte
Caponata 5, ent 2a
E-08034 BARCELONE

Cher Monsieur,

J'ai pris connaissance, avec beaucoup d'intérêt, de votre étude sur la théorie TK des proportions visuelles.

Il est certain qu'elle ouvre la voie vers des recherches sur les systèmes de mesures spatiales proportionnées. La référence au Modulor de Le Corbusier est pertinente puisque le principe est lui aussi basé sur la mesure humaine et le nombre d'or. Mais la théorie TK va plus loin avec le concept tridimensionnel d'une mesure sériee fondée sur la propre vision de la personne. Je suis sûr que Le Corbusier n'aurait pas été insensible à une telle étude.

Nous mettons, avec votre permission, la copie en français de votre étude à la bibliothèque de la Fondation, à la disposition des chercheurs.

Avec mes remerciements, je vous prie d'agréer, Cher Monsieur, l'assurance de mes sentiments distingués.

Roger AUJAME
Secrétaire Général

FONDATION LE CORBUSIER RECONNUE D'UTILITÉ PUBLIQUE
8 SQUARE DU DOCTEUR-BLANCHE 75016 PARIS TÉL. 42 88 41 53
TÉLÉCOPIE: 42 88 33 17

Fa uns anys em vaig qüestionar per la mesura de les coses i dels espais. El per què una cadira havia de tenir unes mides i per què no d'altres; tanmateix les portes, els murs, els espais en general, tant els més petits com els més grans....

A la fi crec que he pogut concretar, amb la Teoria TK de Proporciones Visuales, el que podria ésser l'inici d'una resposta. La Teoria TK ens diu que som nosaltres mateixos els que constantment analitzem els colors, les formes i l'espai usant unes "mesures visuals" inherents a la nostra manera de percebre. Cal, doncs, conèixer aquesta nostra particular manera "de acotar" el món per a poder actuar-hi millor.

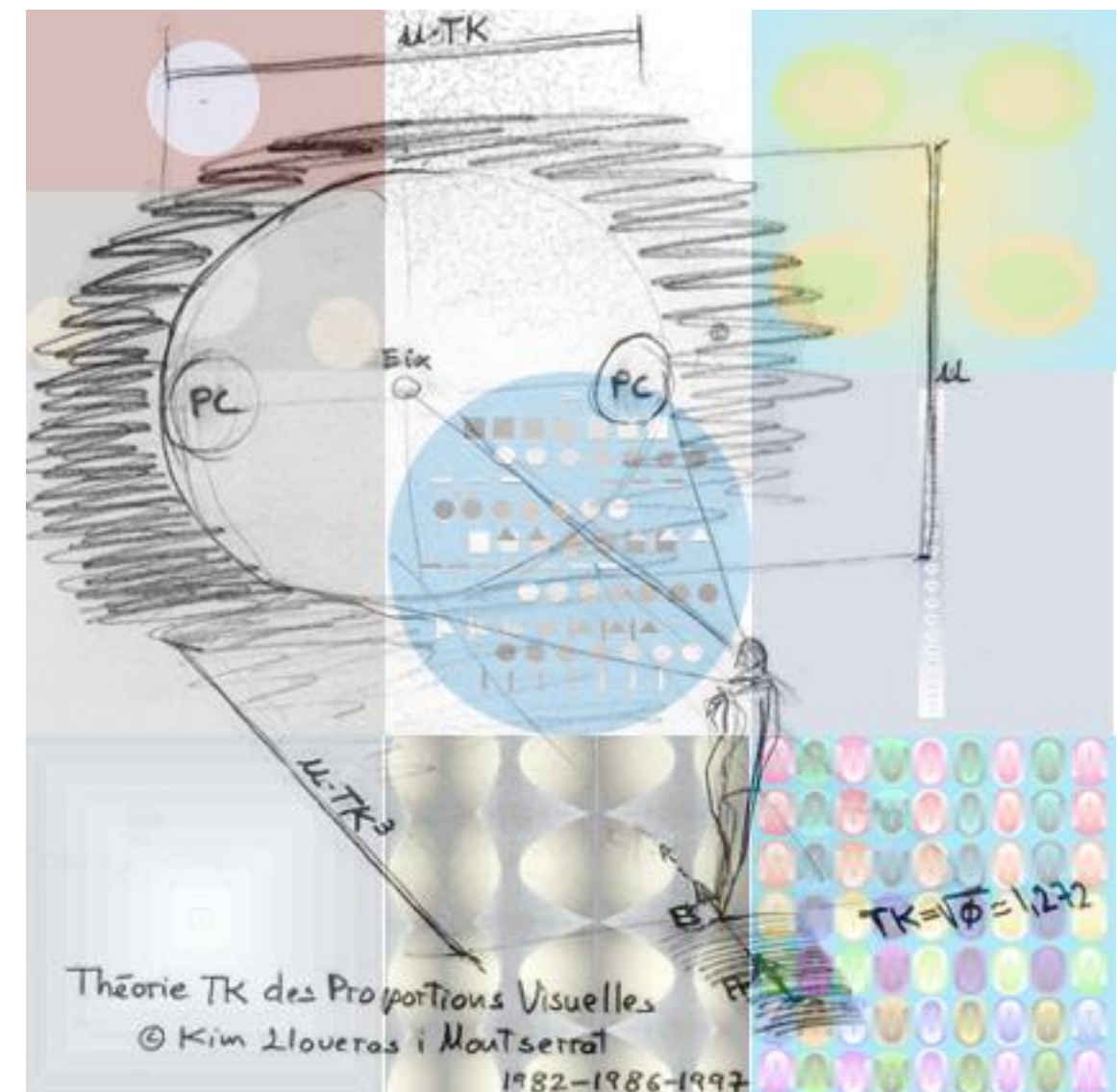
Les experiències que es proposen ens introdueixen dins d'aquest particular sistema nostre d'acotació visual. Els colors, les formes, els espais que s'hi mostren, estan d'acord amb les nostres pròpies mesures, les de la Persona. És per això que podem prefixar els llocs des d'on es produiran les sensacions buscades, perquè son els llocs en el que el que s'exposa és d'acord amb la nostra propi sistema de percepció

Estic ben segur que les necessitats d'una formiga o d'un elefant no tenen res a veure amb les nostres necessitats de percepció ni d'espais. Nosaltres, les Persones, ens hem de fer el món a mesura nostra (tot respectant i potenciant el dels altres éssers i el de la natura en general).

La Teoria TK ens mostra que és la Persona la raó de tota composició; Ella és el subjecte i la fi de la nostra actuació.

Per tal d'aprofundir en aquests coneixements, i poder tenir dades vàlides dels resultats de les experiències que s'hi exposen, us demanem que respongueu al qüestionari que us facilitem.

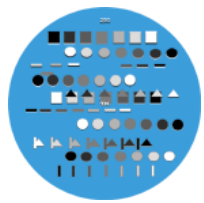
Kim Lloveras i Montserrat, Dr. Arquite
Sarrià, març de 2002

EXPERIÈNCIES DE LA TEORIA TK DE PROPORCIONS VISUALS

La Mesura Interior - ETSAB 2002

FÒVEA - FORMES

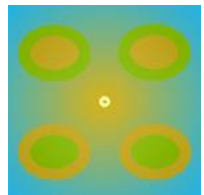
Teoria:
La Teoria TK de Proporcions Visuals estableix uns límits, superior i inferior, de les formes observades. Quan en un mateix dibuix coincideixen ambdós límits, el reconeixement formal és màxim.

Experiència:
En el dibuix hi ha tot un conjunt de figures encerclades. Es tracta de cercar la distància des de la qual ho veiem millor

Teoria:
La fòvea juga un paper molt important alhora de definir el que són les formes. Quan al veure-hi ella és projectada per l'espai (Eix de Visió), no solament incideix en el posicionament espacial de les formes directament observades per ella sinó que, a més, incideix en totes les formes observades.

Experiència:
El dibuix de fons és fet per tot un conjunt de petits cercles buits. Quan s'els mira de lluny es veuen deformats, però a partir d'un moment es veuen bé. Cal trobar aquesta distància.

COLOR:

COLORS FUSIÓ

Teoria:
Quant la "llum" dels colors es molt semblant, la seva posició a l'espai també ho és. Es per això que es dilueixen, "es fonen", quan al observar quelcom, després de analitzar les seves formes, ho comencem a analitzar-les com a espai.

Experiència:
El dibuix de fons te unes formes complexes i es fet tan sols amb grisos. Malgrat no tenir color, hi veig color molt suaus (grocs, taronges, liles, blaus...)

COLORS INTERNES

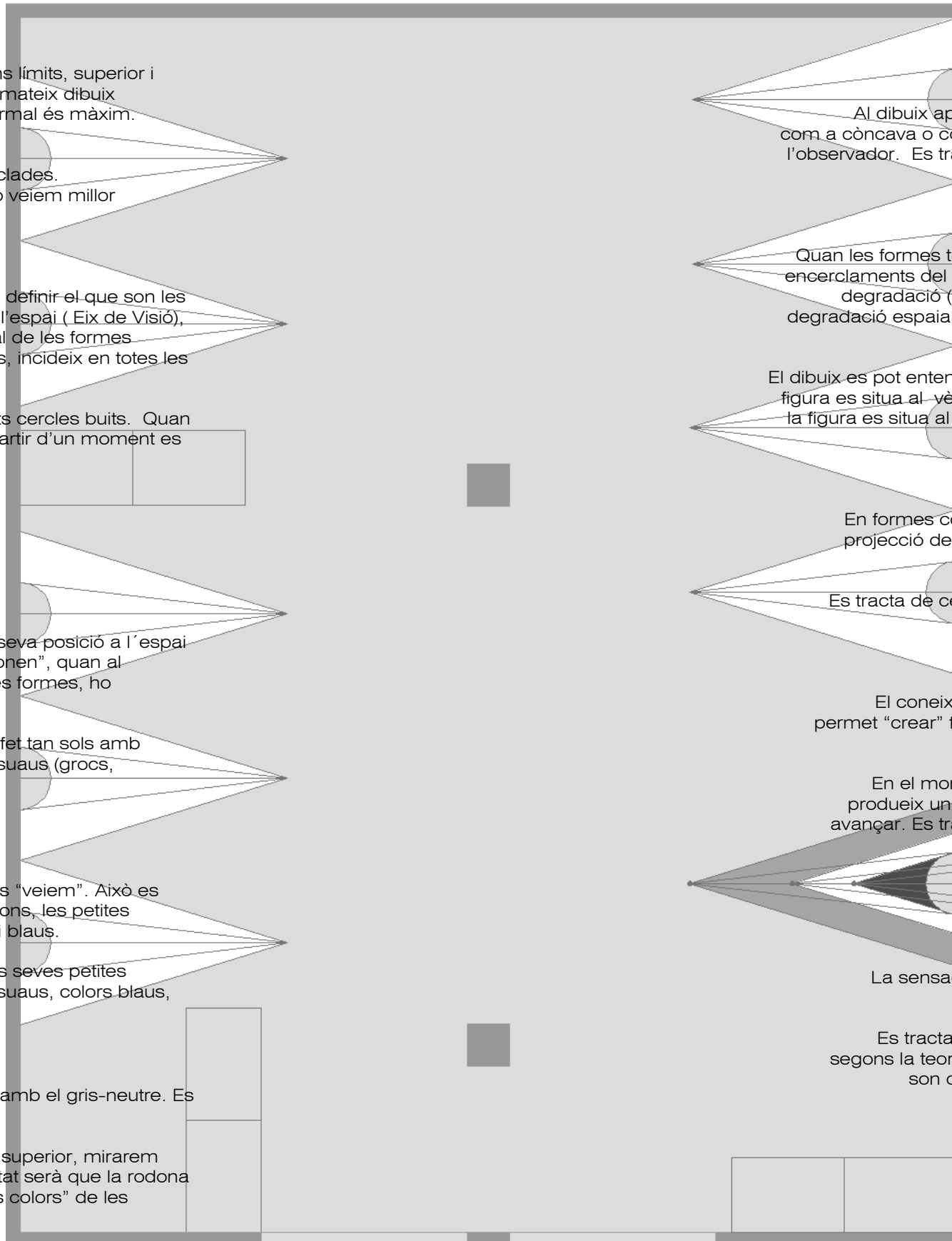
Teoria:
Encara que no hi hagi "color" (tan sols grisos), els "veiem". Això es degut a les anàlisis que fem amb els cons i bastons, les petites cèl·lules de la retina que capten verds, vermells i blaus.

Experiència:
Tot mirant el dibuix, intentar esbrinar com són les seves petites formes. Fruit d'aquesta anàlisi apareixen, molts suaus, colors blaus, marrons taronges, verds...

COLORS COMPLEMENTARIS

Teoria:
Al analitzar un color, el que fem es comparar-lo amb el gris-neutre. Es per això que "recreem" els seu complementari.

Experiència:
Després de mirar fixament 10 segons la rodona superior, mirarem vers la rodona inferior (inicialment grisa). El resultat serà que la rodona grisa apareix d'un color semblant a la dels "nous colors" de les petites.

FÒVEA - FORMES

Experiència:
Al dibuix apareix una gran anella que hom pot observar com a còncava o com a convexa, tot depenent de la posició de l'observador. Es tracta de cercar la distància a partir de la qual canvia la percepció.

Teoria:
Quan les formes tenen una dimensió igual (el costat petit dels encerclaments del dibuix) es situen espacialment tot seguint una degradació (del més clar fins al més fosc). El sentit de la degradació espacial depèn de si l'Eix de Visió és més gran o bé més petit que dita dimensió més petita.

Experiència:
El dibuix es pot entendre com a una piràmide en la que la petita figura es situa al vèrtex, o bé com a un espai profund en el que la figura es situa al fons. Es tracta de cercar la distància a partir de la qual canvia la percepció

Teoria:
En formes complexes, igualment té molta importància la projecció de l'Eix de Visió damunt d'elles, tot produint-se situacions d'ambigüitat.

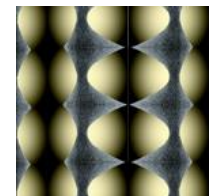
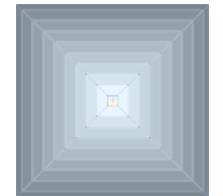
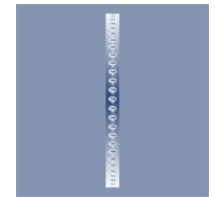
Experiència:
Es tracta de cercar la distància a partir de la qual canvia la percepció i es produeix l'ambigüitat.

Teoria:
El coneixement del comportament de les formes ens permet "crear" fortes situacions compositives.

Experiència:
En el moment en el qual es fixen millor les formes, es produeix un fort increment del contrast de llum i es difícil avançar. Es tracta de cercar la distància a partir de la qual canvia la percepció

Teoria:
La sensació d'entrar i sortir del espai es tenen des de unes distàncies concretes prefixades.

Experiència:
Es tracta de contrastar si el llocs concrets des de on, segons la teoria, "s'entra" dins des diferents límits el·líptics són coincidents amb les sensacions de espai del observador.

ESPAI

